

Jordi Borràs descriu la pluralitat de l'extrema dreta a 'Tots els colors del negre'

El llibre conforma una extensa investigació de l'extrema dreta a l'Europa del segle XXI | L'Espai Canigó de la Muntanya de llibres es va omplir per acollir el fotoperiodista català

L'Espai Canigó de la Muntanya de llibres es va omplir, dijous passat, a la presentació de 'Tots els colors del negre', de Jordi Borràs | Aleix Auber

L'Espai Canigó de la Muntanya de llibres es va omplir dijous amb la presentació de *Tots els colors del negre* (Ara Llibres), el darrer llibre del fotoperiodista català Jordi Borràs. Descriure la pluralitat de l'extrema dreta perquè arribi a un públic generalista és un dels objectius de l'obra, escrita a través d'una trama subterrània dibuixada amb tot allò que li ha passat a l'autor durant més de deu anys de documentació i investigació.

El llibre comença amb un fragment del diari d'un artiller de la Quinta del 41. Es tracta de l'avi de Borràs, que amb disset anys va anar a lluitar al front republicà a la Guerra Civil. «Va haver de disparar per sobre del seu poble, Gandesa. Li va tocar menjar guerra, exili, camps de concentració? Va ser un maqui urbà, va patir tortures, va sentir en carn pròpia què vol dir el feixisme, va ser un referent en una família de vençuts i lluitadors amb vocació de transformar la societat», explicava Borràs a l'inici d'un acte que va anar de la Terra Alta a milers de quilòmetres de distància, ja que *Tots els colors del negre* és una crònica de l'extrema dreta a l'Europa del segle XXI.

Segons l'autor, l'extrema dreta espanyola s'assembla més a les extremes dretes polonesa o hongaresa, perquè les tres comparteixen un substrat nacionalcatòlic evident i un anticomunisme fervent. Hi va haver un punt d'inflexió en la trajectòria periodística de Jordi Borràs en el qual va haver de deixar de cobrir l'extrema dreta espanyola per anar a investigar la d'altres països europeus, perquè patia amenaces constants. «Aquí se'm va posar cara, nom i cognom i em van començar a fer la vida impossible. Em van inhabilitar des del punt de vista professional i en aquell moment vaig fer la primera prova d'anar a treballar a l'estranger. Vaig començar per Alemanya, i em vaig sentir més segur cobrint un acte de neonazis allà, que una manifestació de suposats constitucionalistes a Barcelona», va afegir Borràs.

Segons l'autor, l'extrema dreta espanyola s'assembla més a les extremes dretes polonesa o hongaresa, perquè les tres comparteixen un substrat nacionalcatòlic evident i un anticomunisme fervent. Foto: Aleix Auber

Alemanya és la primera parada d'un recorregut que passa per Letònia, Polònia, França, Suècia, Grècia, Itàlia i Portugal. Un camí que no ha acabat, perquè Borràs ja pensa en el proper llibre. Així ho vam entendre quan va dir que va haver de tallar *Tots els colors del negre* quan portava un milió de caràcters picats. Tot i que són cinc-cents pàgines, es llegeixen ràpidament, perquè és un llibre de no-ficció escrit com una novel·la, amb una estructura conformada per capítols breus.

Per què el discurs d'extrema dreta arriba tant a la gent va ser la primera de les preguntes del públic, i Jordi Borràs va comparar-ho amb un estol de voltors, que quan veu un animal malalt o un xaiet, s'hi llença directe. «Quan l'extrema dreta detecta malestar social, actua. Proposa solucions molt simples a problemes molt complexos», va dir. Analitzant el caldo de cultiu que ha propiciat l'auge de l'extrema dreta a l'Estat espanyol, afavorit pel tractament dels mitjans de comunicació, les notícies falses i les xarxes socials, Borràs va explicar que un dels factors clau és «no haver entès que ja existia i apostava per votar partits que pròpiament no eren d'extrema dreta, però utilitzaven consignes d'extrema dreta. Per exemple, quan Ciutadans es presentava a la plaça

Major de Vic, estava fent servir una estratègia de provocació pròpia de l'extrema dreta». La mateixa estratègia que utilitzaran diversos partits de cara a les pròximes eleccions municipals. I és que «ara, el panorama que tenim és més negre que la portada del llibre», va concloure Borràs, abans d'afegir que l'antifeixisme és més necessari que mai en una societat dita democràtica.